

ДЯКОНОВ Валерій Ігорович (05. 03. 1950, Київ) — скульптор. Член НСХУ (2003). Закін. Київський художній інститут (1979; викл. [М. Вронський](#), [І. Макогон](#)). Від 1980 працював у Худож. фонді НСХУ (Київ). Нині на творчій роботі. Учасник всесоюз., респ. виставок від 1982.

Персон. — у Києві (1994). Твори Д. виконані переважно з бронзи в реаліст. традиціях. Автор надає перевагу малій пластиці в класич. стилі. Роботи зберігаються в Музеї гетьманства (Київ).

Основні твори

«Повернення» (1982), «Ветеран Кляшторний» (1985), скульптурна композиція «Двоє» (1986), «Спогади ветерана», «Слава» (обидва – 1989), «Герой Великої Вітчизняної війни 1812 поет-партизан Д. Давидов» (1992), «І. Мазепа» (1996, 2002), «Б. Мікеланджело і Леонардо да Вінчі» (1998), «Шер-хан» (1999), «Артеміда» (2002), «Полтавчанка», «Реквієм» (обидва – 2003); пам'ятник кошовому отаману К. Гордієнку (с. Республіканець Берислав. р-ну Херсон. обл., 2000).

Рекомендована література

1. Валерій Дьяконов: «Скажут слепить небо – слеплю» / Беседу вела Я. Корнеева // Наша держава. 2004, 3-9 сен.

[Г. І. Ярова](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Дяконов Валерій Ігорович / Г. І. Ярова // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-19760>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).